

Csillag - kép

A KOMÁROMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

2015.

novemberi

szám

TARTALOM

Vers

Ige körül

Gyülekezeti krónika

Anyakönyvi hírek

Vers *(Herceg Kornélia)*

„Hó-jelentés” *(Gyülekezeti beszámolók)*

Ökumenikus női területi találkozó

dr. Szabó Mária

„A Nőszövetség Kossuth Díja”

Kekkné Czunyi Vilma

Családi istentisztelet gyülekezetünkben

Bogár József és Pinczehelyi Csabáné

Kálmán Attilára emlékezünk

Steinbach József

Teremtésvédelmi sarok

Októberi események

Bibliamagyarázat

A Timóteushoz írt levelek

A migráció margójára

Önkéntesek Hegyeshalmon

Kis Csillag *(Gyermekoldal)*

Novemberi programok

VERS

Kányádi Sándor

Előhang

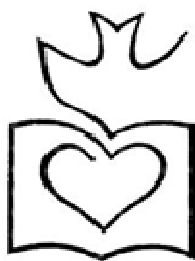
vannak vidékek gyönyörű
tájak ahol a keserű
számban édessé ízesül
vannak vidékek legbelül
szavak sarjadnak rétjein
gyopárként sziklás bércein
szavak kapaszkodnak szavak
véremmel rokon a patak
szívemben csörgedez csobog
télien hogy védjem befagyok
páncélom alatt cincogat
jeget-pengető hangokat
tavaszok nyarak őszeim
maradékaim s őseim
vannak vidékek viselem
akár a bőrt a testemen
meggyötörten is gyönyörű
tájak ahol a keserű
számban édessé ízesül
vannak vidékek legbelül

1982

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

IGE KÖRÜL

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

Nem mindegy, hogy mit teszünk! Nagyon nem éréktelen, hogy mit kezdünk azzal a kegyelmmel, hogy Isten a mi oldalunkon áll, hogy közösségre lépett velünk. Ámós szavai az izraeli II. Jeroboám király korában hangoztak el (Ám 1,1; 2Kir 14,23-29), amikor az ország területe növekedett. A katonai sikerek gazdasági fellendülést is hoztak az északi országrész számára. Azonban a sikerek elkábították a nép vezetőinek szívét: elkezdtek nyomorgatni a szegényeket. A gazdasági fellendülés nem hozta el a társadalom egységesülését, hanem pont ellenkezőleg: a gazdagok még gazdagabbak lettek, a szegényeket pedig még jobban kiszíge-relték. Divatba jött a hamis tanúzás, amikor rosszat állítanak másról, azért, hogy a vezetőknek előnye származzon ebből. Pénzen vették meg a tanúkat, hogy az igazak ellen valljanak (Ám 2,6). Eltűnt a testvéri szolidaritás is: a szeretet nagyvonalúsága. Sem adni, sem adósságot elengedni nem voltak hajlandók (Ám 2,7a-8). Sőt: még erkölcsi téren is saját maguknak szabtak „szabályokat” az előkelők: ugyanahhoz a leányhoz járt apa és fiú... (Ám 2,7b). A hatalom, a siker, a biztonság érzete megrészegítette a nép vezetőit.

Ma sincs ez másként. Abraham Lincoln elnök mondta a következőket: „Majdnem minden ember kiállja a csapásokat, de ha próbára akard tenni valaki jellemét, adj neki hatalmat.” Meggyőződésem, hogy ez nemcsak a nagy felelősséggel járó megbízásokra igaz, hanem az egészen kicsi, hétköznapi ügyekben is. Például,

ha valaki lecseréli az autóját, ami 70 lóerős volt egy újabb, erősebb autóra, mondjuk 120 lóerős-re, akkor biztosak lehetünk benne, hogy agresszívebben fog vezetni. (A tapasztalat legalábbis ezt mutatja.) Ha a hozzánk kerül a kormány, ha mi taposhatjuk a gázpedált, akkor hirtelen megfeledkezünk a környezetünkről. Nem érdekes semmi, csak az, hogy mi előre jussunk. Képesek vagyunk ilyenkor átgázolni régi kapcsolatokon, belerúgni régi közösségeinkbe... pedig a gyors és erős autókra is ugyanolyan közlekedési szabályok vonatkoznak, mint a gyengébb gépkocsikra. Ámós erre figyelmeztet, hogy veszélyben van az autó! Semmivel sem törődve 180 km/órával akarjuk bevenni a kanyart, amit 60 km/órával kellene.

Ahogy Ámós mondta ezt szó szerint a nép nyelvén: „Ezért én megingatom alattatok a földet, ahogyan meginog a szekér, ha kévékkel van tele. Nem lesz menekvés a gyorsnak, az erős semmire sem megy az erejével, és a vitéz sem menti meg életét. Az íjász sem tud helytállni, a gyors lábú sem tud elmenekülni, és a lovas sem menti meg életét. A legbátrabb vitéz is páncélját eldobva menekül majd azon a napon - így szól az Úr.” (Ám 2,13-16)

Nem mindegy, hogy mit teszünk! Ámós szavaira nekünk, mai hívőknek is szükségünk van, mert nem éréktelen, hogy mit kezdünk a kezünkbe adott lehetőséggel és azzal a biztonsággal, hogy Isten közösségre lépett velünk (Ám 3,2). Mert Jézus Krisztusban Isten testet öltött: valódi közösségre lépett velünk. Érezhetjük, tapasztalhatjuk és a Szentírásból tudhatjuk,

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

hogy Ő velünk van minden napon a világ végétéig: örömben, gyászban, gazdagságban, szegénységben. Közösségre lépett velünk és közelsége felelősségre is von bennünket. Mit kezdünk Isten ránk is érvényes kegyelmével? Folytatjuk a régi útjainkat? Várjuk az alkalmat, hogy ismét hogyan érvényesíthetnénk a saját érdekünket Isten kihagyásával? (Ám 8,5-6) Még mindig a régi, önmagunk érdekét középontba helyező módon élünk? Vagy magunknak követelünk dicsőséget, ami jár a mi tetteinkért, megfelelkezve arról, hogy az is kegyelem, hogy élünk? Ámós próféta szavai által számon kér bennünket az Úr: hogyan élsz a kegyelemmel? Érvényesül-e a szeretet nagyvonalúsága, az adás és az elengedés: a megbocsájtás a ti közösségekben, amikor az Én Nevemben gyűltök össze? Magatoknak tartjátok meg az áldásomat és elutasítjátok a szűkölködő ügyét?

Nehéz ítéletes próféciaát olvasni. Nehéz róla bizonyosságot tenni, érezve, hogy e sorok íróját is megítélik Isten szavai... De halljuk meg az Igét, mert élet és halál múlik rajta! Azért szól az ítéletes prófécia, hogy visszatérjünk arról az útról, ami az ítéletre visz. Azért kemény az Ige, hogy összetörje a mi szívünk keménységét! Azért fájdalmas a számonkérő szó, mert új élet születhet belőle!

*Koncz Hunor Attila
segédlelkész*

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA

Szeretettel köszöntöm lapunk novemberi számának olvasóit! Istennek legyen hála, amiért van okunk örömmel visszatekinteni az október hónapra, és jó reménységgel lapozni a novemberi előjegyzéseket a naptárban.

Hadd kezdjük egy kitüntetéssel: a Magyar Református Nőszövetség október 10-i közgyűlésén a **Zsindelyné Tüdős Klára díjjal** tüntették ki a komáromi Nőszövetség elnökét, dr. Kővári Borbálát. Borbála immár közel 20 éve vezeti a komáromi nőszövetséget. Túlzás nélkül mond

hatjuk, hogy ez idő alatt a gyülekezet életének meghatározó szereplői lettek. Mindnyájunk nevében köszönjük a Nőszövetség munkáját, és szeretettel gratulálunk a kitüntetéshez!

Október 18-án tartottuk az első „Családi istentiszteletet”. Ennek az új kezdeményezésnek az a célja, hogy jobban bevonjuk a gyülekezeti életbe fiataljainkat és családjaikat. Ezért a liturgia vezetésében szerepet kaptak hittanosaink, a gyülekezeti énekek között fuvolával és gitárral kísért ifjúsági énekek is szerepeltek. Az első alkalomról kedvező visszajelzések érkeztek, reménység szerint a havonta egyszer tartandó következő családi istentiszteletek is hasonló fogadtatásban részesülnek majd. November 22-én terveink szerint az legutóbbi konfirmandus csapat tagjai fognak szolgálni bibliaolvasással, imádsággal.

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

Október 23-án megtartottuk az ünnepi istentiszteletet, amelyen a nyári szünet után először szolgált énekkarunk.

Október 24-én elkezdődött a felnőttel konfirmációi felkészítése, ünnepélyes fogadalomtételük advent első vasárnapján lesz (november 29).

Október 31-én ökumenikus keretek között ünnepeltük a reformációt. Talán a délelőtti időpont és a kivételesen szép őszi napsütés miatt sajnos a korábbi években megszokottaknál kevesebben vettünk részt az ünnepen.

A továbbiakban a gyülekezet diakóniai szolgálatával kapcsolatos bizonytalanságot szeretnék eloszlatni.

Mint ismeretes, a közelmúltban megalakult Diakóniai Bizottságunk az addig alkalomszerűen, leginkább a nagy ünnepek mentén végzett szeretetszolgálatot – a helyi családsegítő szolgálattal karöltve – állandó keretek közé szervezte. A gyülekezetnek így többcélú, rendszeres diakóniai tevékenysége lett. A legtöbbet (kb. 40 családot) elérő szolgálat a két-három havonta nyújtott ételmiszer-csomag adomány. Ezen kívül havonta támogatunk 4 családot egy hétvégi bevásárlással felérő ételmiszer-adománnyal. A Krízis Otthon lakóit is havonta egy alkalommal 7-8 ezer Ft-os ételmiszer-adományban részesítjük. Egy nagy összegű adománynak köszönhetően rászoruló családoknak kisebb tűzifa-segélyt tudunk adni. Ez a többcélú diakóniai szolgálat nagyságrenddel komolyabb támogatást jelent a korábbi évekhez képest. Az adományok célhoz juttatását presbiterek, ill. a Nőszövetség tagjai végzik. Mindennek az anyagi fedezetét az e célra beérkező adományok biztosítják. Az e célra szánt adományok gyűjtésére létrehoztuk az ún. „Szolidaritási alapot”. A Szolidaritási alapot háromféleképpen lehet támogatni. Lehet adakozni külön cél megjelölése nélkül, pénztári befizetéssel, vagy a templomban e célra kihelyezett perselyekbe, amelyek az „ADOMÁNYOK A SZOLIDARITÁSI ALAP SZÁMÁRA” feliratot

viselik. Ezek a megkötés nélküli adományok az általános diakóniai szolgálatot támogatják (ételmiszer-csomag, Krízis Otthon, tűzifa-segély). Lehet adakozni a „Személyes segítség” szolgálat részére, ami az említett 4 család számára történő bevásárlás támogatást teszi lehetővé. Erre önkéntes felajánlásokat kértünk és kaptunk, a felajánlott összeg nagysága alakítja támogatottak körét és a támogatás mértékét. E felajánlások megújítását a jövő évre kérni fogjuk, akkor lehet csatlakozni másoknak is ehhez a szolgálathoz. Mindazoknak, akik hozzájárultak e szolgálathoz akár bármekkora összegű adománnyal, akár az támogatások célhoz juttatásával, szívből jövő köszönetet mondunk, és életükre Isten áldását kívánjuk!

Hadd hívjam fel a figyelmet külön is az előttünk álló hónap néhány kiemelkedő eseményére: a már említett november 22-i családi istentiszteletre; a november 29-én tartandó felnőttkonfirmációi ünnepélyre, valamint az ugyancsak november 29-én délután tartandó nőszövetségi összejövetelre, amelyen az északkomáromi teológia hallgatóit látjuk vendégül. A hónap programjainak részletes felsorolása megtalálható az újság végén.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra!

*Máté László
lelkipásztor*

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelő:

2015. október 18-án megkereszteltük Pénzes Róbert és Cságola Krisztina gyermekét:

- **Laurát**

„Menjetek el tehát és tegyetek tanítvánnyá minden népeket...”

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

Temetések:

2015. október 7-én vettünk végső búcsút

Pénzes Ágota (50),

2015. október 9-én

Németh Sándorné Farkas Magdolna (84)

2015. október 16-án

Beke Lajos (87)

testvérünktől.

*“ Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz
én bennem, ha meghal is él.”*

Visszatekintés

Uram! Gyorsan múlnak az évek fölöttem,
minden nappal rövidebb lesz földi életem.
Krisztusom! Hamarosán Eléd kell állnom,
a kapott talentumokról elszámolnom.

Vajon jól használtam-e fel őket

vagy eltékoztam földi időmet?

Számon kéred Uram, hogyan és miként
cselekedtem:

vajon embertársaimnak szolgálatára lehettem?

Növekedtem-e hitben és szeretetben

vagy csak elmúltak a napok fölöttem?

Te ítéled meg az én életem

Uram! Irgalmadban reménykedem. Ámen.

Herceg Kornélia

HÓ-JELENTÉS (BESZÁMOLÓK)

ÖKUMENIKUS NŐI TERÜLETI TALÁLKOZÓ

*„Taníts engem az ismeretre és a helyes felis-
merésére, mert hiszek parancsolataid-
nak.”(Zsolt 119,66)*

2015 október 3-án rendezték meg a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) és a Győri Belvárosi Református Gyülekezet szervezésében az Ökumenikus Női Területi Találkozót. A résztvevők az ifjúság neveléséről hallhattak előadásokat a győri Kossuth utcai gyülekezeti házban.

A találkozót a MEÖT titkára nyitotta meg, aki a reformáció fontosságáról beszélt: október a reformáció hónapja, amikor hangsúlyosan szembesülünk azzal, hogy az eredetileg jónak teremtett ember a bűneset nyomán megromlott és helyreállításra szorul. A szót P. Tóthné Szakács Zita, a Dunántúli és Magyarországi Nőszövetség elnöke vette át, aki köszöntötte a résztvevőket. Emlékeztetett arra, hogy 1987 óta ökumenikus szellemben zajlanak a találkozók. A sokszínűség az idej egybegyűlteket is jellemezte, hiszen nagy számban voltak az érdeklődők.

A nyitó áhítaton Erlitz Anita, a helyi segédlelkész hirdette Isten ígését a Márk 10,14 alapján: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket...” Elmondta, hogy a gyermekek a szülők tetteit tükrözik vissza, így különös figyelmet kell szentelni arra, hogy a nevelésben a szülők önmagukra is figyeljenek. A gyermekeket a saját példánkkal tudjuk Jézushoz vezetni. Jézus azonban hangsúlyozza, hogy nekünk is szükségünk van egy „gyermeki állapotra”, engedelmességre, mert mi is Isten gyermekei vagyunk. Így fontos, hogy folyamatos önreflexiót végezzünk a tanítás során.

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

Az áhítat után Csorbáné Farkas Zsófia evangélikus iskolalelkész előadása következtetett „Isten rendje az oktatásban, nevelésben címmel. Hangsúlyozta AZ 1937-ben kiadott Tanítók breviárium alapján, hogy „otthonodat, iskoládat alakítsd át nevelésre”. A Biblia szerint a gyermek Isten ajándéka és mi magunk is gyermekként közeledhetünk Mennyei Atyánkhoz. Isten is nevel bennünket kegyelme, jósága olykor pedig fenyítésre révén. A nevelésben a család, azaz egy apa és egy anya szövetsége meghatározó szerepet kap. Elmondása szerint a nevelés a viselkedés formálása, az ösztönök kordában tartása, mely folyamatban a cselekedeteink mögötti indítékok által értékeket adhatunk át a gyermeknek. Így nemcsak gyermekek, de a „szülők neveléséről” is beszélhetünk: Luther is Kis Kátéját nem gyermekeknek, hanem egyenesen a szülőknek szánta.

A gyermek a szülő példájából tanul: spontán módon veszi át a kommunikációs szokásainkat és a magatartásmintáinkat is. Ezért fontos, hogy a szülő életének mi áll a középpontjában: ott van-e az evangélium, Isten dicsőítése és a neki való engedelmesség? A keresztyén nevelés értékközlés: a szülők értékeit automatikusan átveszik a gyermekek. Egy életkor után azonban a nevelés átkerül az iskolába. Még mindig a család a legfontosabb szerep, de szükséges, hogy az egyházi iskolákban a maradandó értéket saját példájukkal átadni tudó pedagógusok dolgozzanak. A tanár feladata az, hogy a gyermekben lévő Istentől kapott lehetőségeket kibontakoztassa. (Ilyen értelemben nem nevelés-

ről beszélünk, hanem „növesztésről” – a szerkesztő.)

A találkozón nemcsak előadások hangzottak el, hanem frissítő zene is: a Bárka Band a helyi lelkész vezetésével kortárs könnyűzenei hangszereléssel adott elő énekeket gitárral és dobbal.

Később Salyámosy Éva író nőbizonyoságtétele következett. Elmondta, hogy nehéz gyermekkorra ellenére, hogyan tudta megragadni Isten kegyelmét. Ebben szeretne segíteni tanúságtevő könyvek írásával.

Az előadásokat helyben kiscsoportokban dolgozhatták fel a résztvevők. Ilyen módon a beszélgetéseknek köszönhetően rögtön személyessé is válhattak az elhangzottak.

Ökumenikus istentisztelettel záródott a találkozó, melyen P. Tóthné Szakács Zita református lelkész hirdette az igét és B. Pintér Márta evangélikus lelkész végezte az agenda szolgálatát.

Köszönet a szervezőknek és az Isteni gondviselésnek, hogy együtt lehetünk egy napon és egymást bátoríthattuk a hitben.

dr. Szabó Mária

„A NŐSZÖVETSÉG KOSSUTH DÍJA”

Zsindelyné Tüdős Klára díj

Október 10-ére meghívást kaptunk a Nőszövetség Országos Konferenciájára a MEÖT Székházba, ahol ünnepélyes keretek között adták át négy főnek a Magyarországi Református Nőszövetség legmagasabb kitüntetését, a **Zsindelyné Tüdős Klára díjat**. A komáromi gyülekezetből nyolcan vettünk részt ezen az ünnepélyes alkalmon, ahol nőszövetségünk elnök asszonya, **Dr. Kővári Borbála** volt az egyik díjazott.

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

A konferencia az Országos Nőszövetség Elnökének, P. Tóthné Szakács Zitának az áhítatával kezdődött. Az alapige a 34. zsoltár 8-9 verse volt: „Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett és megmenti őket. Éreztétek és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.”

Dávid nagy mélységből szabadult, Isten meghallgatta és kiszabadította őt, találkozott az élő Úrral, ezt tolmácsolja ez a zsoltár minden nyomorúságban levő embernek. Az Úr angyala őrt áll, figyel ránk, tudja mi a szívünk gondolata és mindig akkor jelenik meg, amikor a legnagyobb szükségünk van rá. Ismerjük-e így Őt, van-e bizalmunk felé és tudjuk-e, hogy mindig mindenkinek a javát akarja?

Isten követői ma mi vagyunk, kiáltunk hát hangos szóval, hogy Isten soha nem hagy el bennünket, őrt áll mellettünk!

Vannak emberek, akiknek az életében erőteljesebben is látszik Isten munkája, ilyen volt Zsindelyné Tüdös Klára is.

Az áhítat után Zsindelyné Tüdös Klárára emlékezett születésének 120-ik évfordulóján Szabó Zsuzsanna kecskeméti lelkész:

Zsindelyné Tüdös Klára Debrecenben született gazdag, szabadkőműves családban. Lázadó, szabadgondolkodó egyéniség volt. Élete folyamán kapott érintéseket a Szentlélektől, ezek azok a stációk, amelyeket végig kellett járnia ahhoz, hogy „eszközzé váljon” Isten kezében. Vallomása szerint nagy hintába ültette őt a Teremtő, nagyokat repült és nagyokat zuhant. Két világháború, forradalmak, két teljes anyagi

tönkremenés, két házasság, nagy sikerek és nagy bukások között járt vele a hinta fel és le. Nem tudta, kinek a keze formálja, de érezte, hogyha egy felső erő inspirációjának enged, akkor repül vele a hinta, ha ennek ellene áll, zuhan. Így vall: „eszköz voltam a Lélek kezében már akkor is, amikor fogalmam sem volt róla”.

Bereczky Albert, Budapest Pozsonyi úti lelkipásztor szolgálata révén került a Református Egyház közelébe, majd Ravasz László püspök kérte fel őt a Magyarországi Nőszövetség megszervezésére, erdélyi mintára. Ezek után Pilder Máriával együtt gyűjtötte össze a református asszonyokat és 1944 nyarán meg is alakult a nőszövetség. Az alakuló közgyűlés az Országos Nőszövetség elnökének választotta őt. Ettől kezdve gyökeresen megváltozott az élete, minden percét szolgálattal töltötte. Mivel fontosnak tartotta az írásos útmutatást, az Új Magyar Asszony című lapba cikkeket írt, de szolgált a betegek, sebesültek között is.

Bátorsággal vallotta, hogy az asszonyok hite, őszinte felebaráti szeretete, segítsége csodákat művelhet, és meghatározó tényező lehet a magyarság sorsának alakításában.

Élete példa a most élő magyar asszonyok számára is, hogy Isten munkatársaiként találjuk meg a helyünket, imádságainkkal, hitünkkel, tetteinkkel formáljuk gyülekezeteink életét, magyarságunk sorsát.

Zsindelyné Tüdös Klára

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

A szerencsi énekhar szolgálatá után került sor a négy díjazott méltatására és a díjátadásra.

A Dunamelléki Református Nőszövetség Jerémiás Bélánét, a Dunántúli Református Nőszövetség Dr. Kővári Borbálát, a Tiszáninneni Református Nőszövetség Mecsér Lajosnét, míg a Tiszántúli Református Nőszövetség Boros Gábornét jelölte a Zsindelyné Tüdös Klára díj kitüntetésre.

A Dunántúli Református Nőszövetség díjazottját Dr. Kővári Borbálát, aki a Komáromi Nőszövetség elnöke, Dr. Márkus Mihályné, Ildikó mutatta be:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el” (Ézs 40,31) bibliai verset hozta összefüggésbe Borbálával, aki egy törekeny, kistermetű asszony és fáradhatatlanul teszi a dolgát, szolgál, ahol kell. Népes családjával 1947-ben költözött Komáromba, ahol elemi iskoláit végezte. Szülei az ötvenes évek egyházellenes hangulata és politikája ellenére nagy hangsúlyt fektettek gyermekeik hitbeli nevelésére. A középiskolát már Tatán, a Mezőgazdasági Technikumban végezte, majd felvételt nyert 1958-ban a Budapesti Kertészeti Egyetemre, és 1962-ben friss diplomával a Pécsi Állami gazdaságban helyezkedett el. Munkája mellett tanított a Villányi Mezőgazdasági Technikumban, majd a pécsváradi iskolában. 1970-ben pedagógus diplomát szerzett a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetében. 1971-ben a Bicsérdi Kutatóintézetbe került, mint laborvezető. Tudományos kutatómunkájával doktori fokozatot nyert el 1978-ban. Nyugalomba vonulását követően visszaköltözött Komáromba, ahol testvérei is éltek.

Nem volt számára kérdés, hogy azonnal aktív tagja legyen a Komáromi Református Gyülekezetnek. 1996-ban újraszerveződött Komáromban a nőszövetség is. Az alakuló gyűlésen a tagok egyhangúlag őt választották elnökükké. Ezt a tisztséget azóta folyamatosan betölti.

„Gyümölcsseikről ismeritek meg őket” - olvasuk Máté evangéliumában (Mt 7,10). Mik is azok a gyümölcsök, amiket mi emberek teremhetünk? Pál apostol így fogalmazta meg (Gal 5,22-23): „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívdesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás”.

Borbála teljes szívével szereti Megváltóját, ez a szeretet és ez az öröm munkálkodik benne, amikor a nőszövetség tagjaival együtt végzi a vállalt szolgálatokat. Istentől kapott talentumai között felismerhetjük a vezetői és szervezőképességet. Nagyszerű érzékkel találja meg a nőszövetségre váró feladatokat és tudja kiválasztani a „megfelelő embert a megfelelő helyre”.

Hűséges Istenhez, egyházához, családjához, gyülekezetéhez és hazájához. Gyermekkorából hozta magával egyháza szeretetét. Ezt látta szüleitől a nehéz években is. A mindennapjait meghatározza vallása gyakorlása és egyháza szolgálata. A „nagy családja” most a Komáromi Református Gyülekezet, azon belül is a nőszövetség. A nőszövetség szolgálata sokrétű, ennek irányítása, összefogása egész embert, nagy odaadást, sok türelmet és lemondást igényel.

Néhány példa a Komáromi Nőszövetség szolgálataiból:

Folyamatos a templom és a gyülekezeti ház takarítása, virággal való díszítése, rászoruló családok élelmiszer csomaggal való ellátása. Sokan kézimunkáznak, kézimunkáikkal díszítik a gyülekezeti házat, négy úrasztali garnitúra is

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

készült, konfirmációkra hímzett biblia borítók, keresztlőkre kis keresztlő kendőket ajánlunk. A kézimunkákból rendezett vásárok bevételét jótékony célra fordítják. A Dorcas alapítványon keresztül havonta egy rászoruló családot támogatnak. A helyi krízisotthon lakóit többször megvendégelik, karácsonykor ünnepi műsorral teszik szebbé az ünnepüket. Csaknem húsz éve látogatják rendszeresen a Dunaalmási Szeretetházat, ahol hat árva gyermeket úgy mond „örökbe fogadtak”. Sok-sok szeretetvendégség lebonyolítása, gyülekezeti napok megszervezése mind-mind a nőszövetség feladatköre. A gyülekezet motorja lett a nőszövetség és mára már nélkülözhetetlen a gyülekezet életében.

Ezt a nőszövetséget vezeti Dr. Kővári Borbála csaknem húsz éve. Kitüntetésé alkalmából a komáromi gyülekezetben, vasárnapi istentisztelet keretében virággal köszöntötte őt Máté László esperes úr is.

Mi nőszövetségi tagok is szívből örülünk és gratulálunk e méltó kitüntetéshez. Azért imádkozunk, hogy vezetésével még hosszúideig folytathassuk a vállalt szolgálatokat Isten dicsőségére és a gyülekezet javára.

*Kekkné Czunyi Vilma
Nőszövetség titkára*

CSALÁDI ISTENTISZTELET A GYÜLEKEZETÜNKBEN!

Isten irgalmából október 18-án vasárnap családi istentisztelet volt gyülekezetünkben. Az előre meghirdetett eseményen szép számmal jelentek meg a családok. Hittanosaink ez alkalomból nagy szeretettel és teljes odaadással igazán szívet melengető énekkel készültek, Koncz Hunor Attila segédlelkész vezetésével, aki az igehirdetés szolgálatát is ellátta. Gitáron kísért a lelkipásztor mellett Katona Viktor – Katona-Hegedüs Anna, gyülekezetünk hatodéves teológushallgatójának férje is. Máté László esperes

úr pedig orgonakísérettel járult hozzá az alkalom gazdagításához.

Kifejezetten nagy öröm volt számomra ez az alkalom, hogy a szülők mellett a gyerekek is helyet foglaltak a templomban, hiszen mint tudjuk, általában párhuzamban a felnőttekkel külön tartunk gyermekeknek istentisztelet, így a család nem mindig tud együtt lenni. Külön köszönet jár azoknak a gyermekeknek, aki a tanulás mellett részt vettek ezen az eseményen. Természetesen meg kell említeni azokat a diákokat is, aki az éneklést segítették fúvós hangszer kísérettel. S hála szeretett Istenünknek, hogy a lelkészek által meg tudták szólítani ezen gyermekeket, és ez segíthet a jövő nemzedék nevelésében, és gyülekezetünk épülésében. Szeretnénk, ha erre a szolgálatra többen is tudnának jelentkezni. Az Ő szolgálatukra és tanulmányukra Isten áldását kívánom.

A prédikáció az evangélium és a család kapcsolatáról szólt, alapigéje Lukács evangéliuma 18. részének 28-30. verse volt. Az igehirdetés rámutatott arra, hogy ha az evangéliumot – azaz a megbocsájtást tesszük az első helyre, akkor a családi életünk is megújulhat. S a templomi gyülekezetet is egy családnak kell tekintenünk, amit Isten azért hozott létre, hogy a közösség formáljon tagjaiból, és az úgy tudjon működni, mint egy igazi család, ahol helyet kap a szeretet, ahol a tagok helyükön vannak és ha kell, segítik egymást. Erre pedig szükségünk van nem csak a templom falain belül, hanem a civil életben, és az otthon környezetében is.

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

A családi istentisztelet Istennek irgalmából sikeresnek tekinthető, és a pozitív visszajelzéseknek köszönhetően, gyülekezetünk vetetősége úgy határozott, hogy havonta tart ilyen alkalmakat, ahol a felnőttek mellett gyermekeket is szeretettel várunk.

Legközelebb november 22-én majd december 13-án tudunk ismét együtt lenni a családi istentiszteleten. Arra kérnénk a gyülekezeti tagokat, hogy hívogassanak másokat is. Szokásomhoz híven egy ide vonatkozó idézettel zárom „Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országában. És aki befogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad be.” Kívánom, hogy legyen ez útmutatásul mindannyiunk számára. Ámen!

*Bogár József
teológushallgató*

A palacsinta...

Október 18-án a családi istentisztelet után kellemes meglepetésben volt részem. Egy ismerős kedves kislány jött felém és egy dobozt adott át nekem mondván, hogy most ő és barátnője szeretettel sütöttek a felnőtteknek palacsintát, emlékezve a nyári hittanos táborban kapott sok-sok palacsintára. Őt mi akkor csak „palacsintás Marcsinak” neveztük el, mivel ő ette a legtöbbet.

A dobozban, amit az istentisztelet után hozott 8-10 db kis darabba volt felvágva a baracklekváros finomság, amit velük együtt bevittünk a gyülekezeti terembe és körbekínáltuk az ott lévőket. A kislányok örültek, hogy mindenkinek, beleértve esperes urat és Hunor tiszteletes urat is, ízlett az ő palacsintájuk.

Meghatódtunk ezen a szép gesztuson és megígértük nekik, ha a jó Isten erőt, egészséget ad nekünk, akkor jövőre is elmegyünk a táborba és sütünk palacsintát vacsorára: de már nutellásat is, amit kértek és annyira szeretnek.

*Pinczehelyi Csabáné
nőszövetségi tag*

HÁLAADÓ SOROK

KÁLMÁN ATTILA ÉLETÉÉRT

Steinbach József október 28-i írása a www.refdunantul.hu –ról:

„Kálmán Attila testvérünk, dunántúliként hadd írjam így, főgondnokunk és gimnáziumi igazgatónk hazatért.

Jézus Krisztus ügyét szolgálta, szeretetett Református Anyaszentegyházunkban, azon belül a Dunántúli Református Egyházkerületünkben. Tette ezt hiteles hittel és odaadással. Hálásak vagyunk életéért az Úrnak. Az örök élet reménységében gondolunk Rá.

Kálmán Attila testvérünknek volt egy jellegzetes mozdulata, amikor önátadó, az Isten dicsőségét munkáló szolgálatait megköszönték: felfelé mutatott, megváltó Urára; - aki most hazahívta, és akihez megérkezett. SDG. Az Úr adjon vigasztalást Szeretteinek, mindnyájunknak.

A napi Igénk éppen most, hazatérése napján, a feltámadás himnusza: “Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok..., hogy Krisztus meghalt a

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, és megjelent...” (1Korinthus 15,1-5)

Saját fotómmal is hálát adok, adunk életéért, amit a tatai jubileumi ünnepségen készítettem 2015. április 18-án.

Steinbach József

TEREMTÉSVÉDELMI SAROK

Október hónapban számos teremtsévédelmi esemény történt.

A legfontosabb a Teremtés hete, melyhez gyülekezetünk is csatlakozott a még szeptember 27-én tartott istentisztelettel és október 1-ei bibliaórával. Az igehirdetésben Krisztusról, mint kapcsolataink megújítójáról hallhattunk, aki nemcsak Istennel, az önmagunkkal és egymással való kapcsolatunkba hoz megújulást, hanem a teremtet világhoz való viszonyunkban is. Az igehirdetés szövege internetes formában is megjelentet a Parókia portálon (www.parokia.hu). A bibliaórán pedig bibliai sétát tehattunk: különböző igehelyek összefűzésével vizsgálhattuk meg, hogy hogyan beszél a Szentírás a hívő ember felelőségéről.

A Teremtés hete azonban nemcsak helyi esemény volt, hanem országos szinten is történtek események, melyekben gyülekezetünk képviseltette magát. A Teremtés hete ideje alatt egy egész Magyarországot átszelő kerékpáros za-

rándoklat zajlott. A cserélődő összetételű csapat Beregszászból indult szeptember végén: Tokajt, Budapestet, Tatát, Pannonhalmát és Répcelakot érintve ért el október 4-én Sopronba. Az út során a kerékpárra ülő környezetvédelmi szakemberek és lelkészek előadásokat tartottak: így például a Tatai Református Gimnáziumban, de Pannonhalmán is. Így sok diákhoz és érdeklődőhöz jutott el a teremtsévédelem üzenete.

Az út során minden állomáson földet gyűjtöttek a zarándokok egy plastik csőben – szimbolizálva, hogy az egész országnak szüksége van arra, hogy környezetünket védjük, hogy egy élhető jövőt biztosítsunk unokáink számára.

Elérkezett Sopronba a földdel teli stafétabot

Sőt: a kerékpáros zarándoklat egy európai szintű együttműködésnek volt az első állomása. Ugyanis mind észak-dél irányban, mind pedig kelet-nyugat irányban zarándoklatok indultak Párizsba, ahol decemberben fogják megtartani a világhatalmak konferenciáját (COP 21), ahol a globális környezetvédelemről és széndioxid kibocsátás csökkentéséért tesznek közösen intézkedéseket.

A zarándoklatokat európai keresztény egyházak nemzetközi együttműködése szervezte meg, így Norvégiából gyalogosan, Magyarországról pedig kerékpárral indultak útnak a zarándokok: mindenki a maga országában haladva és felhívva a figyelmet. Az országhatárhoz érve pedig a szomszédos állam zarándokainak adjuk át a stafétát. Erre az átadásra került sor október 17-

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

én Bécsben, ahol a magyar zarándokokat Koncz Hunor Attila, gyülekezetünk segédlelkésze képviselte delegáltként.

*Koncz Hunor Attila
segédlelkész*

*Magyar és osztrák zarándokok a bécsi St.
Stephans Platz-on*

BIBLIAMAGYARÁZAT

A Timóteushoz írt levelek

November hónapban két levelet fogunk olvasni a Biblia olvasó kalauz vezetésével. Mindkettőt Pál apostol írta ifjú barátjának, munkatársának Timóteusnak.

Ki is az a Timóteus? Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 16, 1-3 verséből tudjuk, hogy Pál második missziói útja során találkozott vele, és akkor magával is vitte, mint munkatársát.

Tudhatjuk azt is, - a második Timóteusnak írt levél 1 fejezetéből - apja görög volt, anyja Eunike, és nagyanyja Lóisz keresztyén hitre tért zsidóasszonyok voltak, akikben a hit képmutató nélkül volt.

Timóteus, akinek a levelek íródtak az efezusi gyülekezet vezetője volt, egyben Pál apostol tanítványa, munkatársa is, akit gyakran bízott meg azzal, hogy látogassa meg a létrejött fiatal gyülekezeteket, így például Thesszalonikát (1Thessz. 3,2), Korinthust (1Kor 4,17), és Filippit (Fil 2,19-24). A Római levélben az ő kö-

szöntése is olvasható (Róm 16,21). Valamint elkíséri Pált utolsó jeruzsálemi útjára is (Apostolok Cselekedetei 20,4).

Pál azért írja neki a leveleket, hogy munkájában segítse őt.

Az első levél, olyan mintha egy gyülekezeti rendtartás lenne, azaz egy olyan levél, ami segít rendezni a dolgokat a gyülekezet életében. Ilyen témákat is érint Pál apostol: mit kezdjenek a hamis tanításokkal, hogyan és kikért imádkozzanak, milyenek legyenek a püspökök, diakónusok, mi is valójában a kegyesség titka.

Hogyan olvassuk ezt a levelet? Jó, ha szem előtt tartjuk, hogy Pál ezt a levelet ugyan Timóteusnak, mint a gyülekezet vezetőjének írta, de végső soron ez a levél az akkori gyülekezeti tagoknak is szólt, hiszen róluk van benne szó. Érdemes tehát keresnünk, és úgy is olvasnunk, hogy hol van az, ahol megszólít bennünket az Ige. Hol van az, ami megerősít, hol van az, ami elmarasztal? Adjunk hálát mindazért, amit engedtünk már eddig kimunkálni a Szentléleknek magunkban, és kérjük hogy változtasson ott, ahol arra szükség van! Lehet, hogy nem tudjuk még kérni se a változást, akkor kérjük, kérhetjük azt, hogy adjon Isten vágyat a szívünkbe arra, hogy tudjuk kérni a változást.

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

A második levél amit Pál apostol Timóteusnak ír, már a római fogságból íródott. Ez a levél egyfajta lelkigondozása, biztatása a lelkigondozónak. Arra biztatja Timóteust Pál, hogy erősödjön meg a kegyelemben, és legyen Pállal együtt Jézus Krisztus jó katonája. Védi Pál Timóteust attól, hogy szóharcokba bonyolódjon, inkább azt ajánlja, hogy próbáljon ki-próbált emberként megállni az Isten előtt. Óvja az ifjúkori kísértéstől, az utolsó idők árműtől, és emlékezteti arra, hogy a szent iratokhoz, és az apostoli tanításhoz legyen hűséges, és az evangéliumi szolgálatot töltsse be hűséggel.

Ha ezeket a tanításokat olvassuk, akkor útmutatást kaphatunk, azt illetően hogy hogyan képviseljük Krisztust a világban.

A levél olvasása során próbáljuk magunkat Timóteus helyébe képzelni, hogy vajon hogyan érintene bennünket, ha tanítómesterünk utolsó levelét vennénk a kezünkbe. Vajon milyen tanácsokkal látnak el bennünket utolsó szavai?

Legyen Isten áldása az Ige olvasásán, szívünkbe fogadásán, és megtartásán!

Katona- Hegedüs Anna

VI. évfolyamos teológus gyakornok

A MIGRÁCIÓ MARGÓJÁRA

Önkéntesek Hegyeshalmon

Október 9-én, amikor még Magyarországon keresztül haladtak Nyugat-Európa felé a migránsok, két gyülekezeti tagunk (Baglyas Zsuzsa és Koncz Hunor Attila) önkéntesként segített

**Magyar Máltai
Szeretetszolgálat**

a Magyar Máltai Szeretetszolgálat komáromi munkatársainak a hegyeshalmi határátkelőnél. A feladat egyszerűen hangzott: forró teát kell osztogatnunk azon az esős őszi napon. Azonban döbbenetes volt megtapasztalni, hogy ez egyáltalán nem egyszerű feladat, amikor naponta 10.000 ember a legkülönbözőbb szükségekkel és nyomorúságokkal érkezik a határra.

Nemcsak a Máltai Szeretetszolgálat volt kint a helyszínen, hanem a szendvics, víz és gyümölcsosztás feladatát egymás között váltogató Ökumenikus Szeretetszolgálat, a Vörös Kereszt és a Migration Aid is. Nemcsak ételosztás, hanem takarítás is része a szolgálatnak, nem is beszélve arról, hogy mindezt éjszaka is hajnalban is el kellett végezni. Hiszen a migránsok vonatokkal érkeztek Hegyeshalomra Barcsról és az állomástól kb. 5km séta után értek az elhagyatott határátkelőhöz, ahol a szeretetszolgálatok munkatársai fogadták őket. Így most pár személyes élményt hadd osszak meg az olvasókkal, ami talán átszínezi a migránsválságról alkotott képünket.

1. A média nem ad valós képet a menekültekről

Főleg kezdetben hallhattunk olyan álláspontokat, hogy mindenkit be kell fogadni. A tapasztalatom a következőt mondatja: valóban vannak olyan családok, háború elől menekülők, esetleg keresztények, akik nyitottak és készek az alkalmazkodásra. Ezt meg lehet állapítani egy rövid beszélgetésből, abból, hogy hogyan fogadják a teát, hogy a szemembe néznek-e, hogy amint meglátják a keresztet a kabátomon elfordulnak-e. Igen: van, akit be lehet és kell fogadni. Azonban a média az ellenkezőt is hangsúlyozza: „senkit sem szabad befogadni, hiszen idegenek, bűnözők, terroristák...” A tapasztalat sajnos ezt a média által sugallt képet is felerősíti. Igen: vannak közöttük olyanok is, akiknek semmi közük Európához és soha nem is lesznek hajlandóak integrálódni. A tapasztalatom azt mondatja velem, hogy nem lehet általánosítani. A migránsáradat egy olyan szőlőfürt, amit le

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

kell egyesével szemezgetni. Szükség van a törvényesség megtartására, de szükség van az irgalomra is.

2. A magyar önkéntes szervezetek túl vannak terhelve

Találkoztunk olyan csoport koordinátorral, aki két héten keresztül kora reggeltől éjjelig irányítja a munkát. A szemében fáradtság és csüggedés volt. Így, amikor röviden tudtunk közösen imádkozni, enni és beszélgetni, akkor látszott, hogy a segítségre kész emberek is segítségre szorúlnak. Ugyanilyen helyzetben voltak a rendőrök: minden érintett embert lelkileg túlterhel a migránsválság... Szabadjon visszatérni a szülői képéhez: végeláthatatlan a szüret. Ahol pedig az elcsigázottság szárba kap, ott pont a törvényesség és az irgalmasság sérül a legkönnyebben. Szükség van arra, hogy ne csak migránsokat lássunk magunk előtt, hanem lássuk azokat a magyar embereket is, akik valamilyen módon részt vesznek a határőrizetben, a törvényesség betartásában, vagy éppen az irgalmasság gyakorlásában. Lássuk meg őket, a magyar embereket is ebben a helyzetben és teljes támogatással álljunk melléjük, hiszen ők értünk is dolgoznak! „Ezért szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,58) Ezzel az igével és közös imádsággal álltunk munkába reggel – ami egész nap erőt adott nekünk.

3. Ha nincs kapcsolat, csak a félelem marad

A migráns válság értelmezéséhez szükségünk van a Szentírásra: Isten szavára. Tudnunk kell, hogy nem a félelem lelkét kaptuk, hanem az erő a szeretet és a józanság lelkét. (2Tim 1,7) Azaz mi keresztyének ebben a helyzetben is erősek, szeretettel elteltek és józanok kell legyünk. Legjobban az ismeretlentől félünk. Azonban ha az arctalan, jogokat követelő tömeghez merünk erővel, szeretettel és józansággal közeledni – ahogyan Jézus is odalépett minden emberhez: lepráshoz, vakhoz, halászhoz, prostituálthoz, farizeushoz, gazdaghoz, főpaphoz... - akkor arcokat fogunk látni, sorsokat és embereket. (Lk 6,27-28)

Embereket, akikhez tudunk viszonyulni: van, aki férfi létére félrelök egy gyermeket és egy asszonyt, hogy hamarabb jusson teához, de van, aki a magáét is a gyerekének adja. Kapcsolódunk kell, különben a félelem elvakít bennünket. És szintén az evangéliumból ismerős Jézus logikájával kell élnünk: ha valaki elutasítja a kapcsolatot, a mi kinyújtott kezünket, az evangélium tetteiben megjelenő üzenetét, akkor „még a port is le kell verni a lábunkról”! (Mk 6,11)

*Koncz Hunor Attila
segédlelkész*

„Uram, Izráel Istene! Nincs hozzád hasonló Isten sem fent az égben, sem lent a földön! Hűségesen megtartod a szolgálóddal kötött szövetséget, ha teljes szívvel előtted járnak.”(1Királyok 8,23)

KIS CSILLAG

Színezd ki az ifjú Timóteust, amint éppen Pállal együtt hirdeti Isten országát!

„Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzettsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.” (Ámós 3,2)

GYŰLEKEZETI PROGRAMOK 2015. NOVEMBER

"Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk tenni!" (Jakab 4:15)

November 8. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, úrvacsoraosztás, az istentisztelettel egy időben gyermek-istentisztelet
November 8. vasárnap	du. 3	Istentisztelet a Koppánymonostori Mag házban
November 10. kedd	de. 10	Istentisztelet az Árpád utcai Időszothonban
November 12. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
November 13. péntek	du. fél 3	Konfirmációi előkészítő
November 13. péntek	du. 6	Énekkar
November 14. szombat	de. fél 10	EGYHÁZMEGYEI HITTANVERSENY, NYERGESÚJFALU
November 14. szombat	du. 6	Felnőttkonfirmációi előkészítő
November 15. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, az istentisztelettel egy időben gyermek-istentisztelet
November 19. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
November 20. péntek	du. fél 3	Konfirmációi előkészítő
November 20. péntek	du. 6	Énekkar
November 21. szombat	du. 6	Felnőttkonfirmációi előkészítő
November 22. vasárnap	de. 10	CSALÁDI ISTENTISZTELET
November 22. vasárnap	du. 3	Istentisztelet a Koppánymonostori Mag házban
November 26. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
November 27. péntek	du. fél 3	Konfirmációi előkészítő
November 27. péntek	du. 6	Énekkar
November 28. szombat	du. 6	Felnőttkonfirmációi előkészítő
November 29. vasárnap	de. 10	Advent 1. vasárnapi istentisztelet, felnőttkonfirmáció
November 29. vasárnap	du. 3	Nőszövetségi összejövetel
December 2. szerda	du. 6	Diakóniai bizottság ülése
December 3. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
December 4. péntek	du. fél 3	Konfirmációi előkészítő
December 4. péntek	du. 6	Énekkar
December 6. vasárnap	de. 10	Istentisztelet az istentisztelettel egy időben gyermek-istentisztelet

Gyülekezeti holnap:

<http://www.refdunantul.hu> – kereső: Gyülekezetek – Komárom

Komáromi Református Gyülekezet

PÉNZTÁRI NYITVA TARTÁS:

Szerda de. 9-11 óra

Csütörtök du. 3-5 óra

Vasár- és ünnep de. fél 10- 10 óra
és istentiszteletek után